

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Бургас, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вяра Ив. Камбурова

Членове: Галя В. Белева
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Галя В. Белева Въззивно гражданско дело №
20212100501972 по описа за 2021 година

Бургаският окръжен съд е сезиран с две жалби, подадени от „БУЛ
ТРАВЕЛ ТУРС” ООД Бургас в качеството му длъжник по изп.д.№ 364/2020г.
по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, с район на действие БОС, рег.№800 на
КЧСИ, чрез пълномощника на дружеството- адв.Ненчо Такев от АК-
Пловдив.

Първата е жалба вх.№ 4684/4.08.2021г., против протокол от 30.07.2021г.
за извършено разпределение на парична сума от 59 800 лв.

Изложени са оплаквания, че разпределението е неправилно и
незаконосъобразно.

Твърди се, че не бил посочен редът за удовлетворяване на притезанията
съобразно привилегиите по чл.136 ЗЗД и каква сума се полага за пълно или
частично изплащане на всяко едно от тях. Липсвало и посочване кои от
привилегированите вземания с каква привилегия се ползват, за да се прецени
дали е приложен правилно законът. Така например в т.IV.1 били посочени три
вземания, без да е отразено чии са тези вземания и с каква привилегия се
ползват.

На второ място се сочи, че разпределението било неясно и необосновано. Не било ясно към момента на изготвяне на разпределението какви били вземанията на всеки от взыскателите- главница, лихви или разноски, вида на разноските и размера им, данъците и т.н., реда за удовлетворяване на притезанията и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях. Не било ясно как е изчислен коефициентът, послужил като база за определяне размера на сумите в отделните редове привилегии.

На трето място се сочи, че към разпределението липсвала сметка за размера на дълга, съобразно изискванията на чл.79, ал.1 и 2 ЗЧСИ, в която следвало да са посочени всички фактически и правни основания за определянето на таксите и разноските, и която да е била доведена до знанието на длъжника. Това било основание да се счете, че така изготвеното разпределение е преждевременно и съответно- незаконосъобразно. Цитирана е съдебна практика на ОС- Пловдив и ОС- Хасково.

Не било изготвено и постановление за разноски, в което да са посочени подлежащите на изпълнение суми за такси и разноски.

В случай, че се приеме, че дължимите, но невнесени по делото авансови такси са посочени като такива, ползващи се с първа по ред привилегия, жалбоподателят намира, че в тази му част разпределението е незаконосъобразно. Намира, че само когато авансовите такси са платени предварително от взыскателя, те се ползват с привилегията по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД и представляват разноски по изпълнението. В противен случай те се дължали не на взыскателя, а на ЧСИ, който не се ползвал с привилегията на чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД. Не било ясно и кои от разноските, посочени в разпределението се отнасят до процесния имот, а само в този случай същите се ползвали с привилегията по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД. Изтъква, че предходното разпределение на същата сума е било отменено с влязло в сила решение на БОС с мотив, че авансовите и невнесени от взыскателя такси подлежат на събиране от длъжника едва след удовлетворяване на всички останали привилегирани вземания, а ЧСИ не е съобразил дадените в с цитираното решение указания.

На следващо място се твърди допуснато нарушение на закона, с оглед квалифицирането на вземанията на Община Царево за местни такси /”Битови

отпадъци”/, като привилегировани на основание чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. Според жалбоподателя, вземанията на общината за ТБО се ползва с привилегията по чл.136, ал.1, т.6 ЗЗД.

По-нататък в жалбата са изложени оплаквания за неправилно определяне размера на дълга. Същият следвало да бъде изчислен към датата на разпределението, като се съобрази променливата компонента- лихвите.

Не бил посочен и източникът, от който ЧСИ черпел информация за вземанията на Община Царево за местни данъци и такси. Погрешно бил посочен размера на вземанията на Община Царево за дължим местен данък, както и за ТБО.

Не било ясно по вид и размер, кои от вземанията на вискателите подлежат на погасяване и дали е съобразена поредността на чл.76 ЗЗД.

Неправилно била изчислена таксата по чл.26 от ТТР ЗЧСИ- таксата да се определи за целия дълг, но да се събере част, съответстваща на събраната сума. Това било едно от основанията за отмяна на предходното разпределение от ОС- Бургас, но ЧСИ не съобщила действията си с указанията на съда.

Моли обжалваното разпределение да бъде отменено, а на страната да се присъдят разноси.

Втората жалба- вх.№4689/4.08.2021г. е подадена също от длъжника, срещу разпределение от 30.07.2021г. по ИД № 364/2020г. на ЧСИ Божилова, на сумата от 4600 лв. Второто разпределение е оспорено като неправилно и незаконосъобразно по същите съображения, изложени по- горе относно първото обжалвано разпределение. Моли за отмяната на второто разпределение и присъждане на разноси.

Вискателят Община Царево, представлявана от Зам. кмета Марин Димов е представил възражение по двете жалби, с което ги оспорва като неоснователни и моли да бъдат оставени без уважение. Сочи се, че разпределенията по чл.495 ГПК са изготвени при подробно изброяване на всички вземания на вискателите, участвали в разпределението, като размерът им е определен към датата на разпределението- 30.07.2021г., а същите са индивидуализирани освен по размер, така и по пера и по произход. Спазен бил редът на привилегиите, включително на невнесените авансово такси и разноси, както и за такса битови отпадъци, която като публично вземане на

публичен субект- Община Царево се ползвала с привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. При изготвяне на разпределението били спазени изискванията на действащите норми на ГПК, ЗЗД и ТТР към ЗЧСИ. Съгласно чл.81 ЗЧСИ общината била освободена от внасяне на авансови такси.

Останалите страни по изпълнителното дело не са представили становище по жалбата.

ЧСИ Божилова, чиито изпълнителни действия се обжалват, е представила препис от изпълнителното дело, както и мотивите си към обжалваните действия, в които сочи, че жалбата е неоснователна. В хронологичен ред са възпроизведени всички действия, извършени по изпълнителното дело, като са изложени и конкретни съображения във връзка със становището ѝ за неоснователност на жалбите.

По допустимостта на производството Бургаският окръжен съд приема следното:

Производството е по реда на чл.463 във връзка с чл.495 ГПК.

Жалбите са подадени в законоустановения срок, против подлежащи на обжалване актове на съдебния изпълнител, от надлежно упълномощен представител на страна, която има интерес от обжалването им и са допустими, поради което следва да бъдат разгледани по същество.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид становищата на страните и ги прецени с оглед събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Изпълнително дело №20208000400364 по описа на ЧСИ Божилова е образувано по заявление на Община Царево, за образуване на изпълнително производство срещу „БУЛ ТРАВЕЛ ТУРС“ ООД, със седалище в гр.Дупница, въз основа на 11 бр. влезли в сила актове за установяване на задължения по декларация, всички издадени на 23.01.2020г.

Вземанията по актове АУ5213017625; АУ5213017627; АУ*****; АУ5213017629; АУ5213017630 и АУ5213017631 са за местни данъци и лихви върху главниците /първият от тях е за данък МПС, а останалите- за данъци върху недвижими имоти/. Останалите актове- АУ5213017632; АУ*****; АУ5213017634; АУ5213017635 и АУ5213017636 са за вземания на Общината за такса битови отпадъци и лихви върху главниците.

Присъединени вискатели по делото са: 1/ „Лозенец Хоум 2” ЕООД /с вземане по запис на заповед- изпълнителен лист на л.299 от ИД/; 2/ „КОЛЕКТ БГ” ЕАД /предходно наименование „Свети Георги Груп” ЕАД/, встъпило в правата на „Общинска Банка” АД по договор за цесия- ипотечарен кредитор- така удостоверение на л.312 от ИД/; 3/ К. П. П. /с вземане, произтичащо от трудово правоотношение- удостоверение на л.356 от ИД/, 4/ НАП за публични задължения на длъжника /удостоверение на л.402 от ИД/.

1. На 3.11.2020г., присъединеният вискател „КОЛЕКТ БГ” ЕАД е обявен за купувач на изнесен на публична продан /проведена в периода от 16.09.2020г. до 16.10.2020г./ недвижим имот, собственост на длъжника, а именно- 5302/5384 кв.м. ид.ч. от ПИ с идентификатор 44094.21.63, находящ се в с.Лозенец, м. „Рибарницата”, целият с площ от 5384 кв.м. за сумата от 59800 лв.

На 20.11.2020г. е било изготвено разпределение по реда на чл.495 ГПК на посочената по- горе сума, което е било обжалвано от длъжника и вискателя „Лозенец Хоум 2” ЕООД. С решение № III- 260416/3.06.2021г. по гр.д.№ 256/2021г. на Бургаския окръжен съд /л.393-397 от ИД/, обжалваното разпределение е отменено, а делото е върнато на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение, съобразно подробно изложени указания.

С обжалваното в настоящото производство разпределение, обективизирано в протокол от 30.07.2021г. ЧСИ Божилова е извършила второ по ред разпределение по чл.495 ГПК на предложената от присъединения вискател сума от 59800 лв.

От нея с привилегия от първи ред, на основание чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД, са предвидени за погасяване на задълженията за разноси по изпълнителното дело, описани в т.І.1 от диспозитива на протокола:

- 120 лв. такса за вещо лице, дължима от Община Царево /подробно индивидуализирана по основание и размер в обстоятелствената част на протокола- т.І.І.1/1.7/, както и
- 1096 лв. - такси и разноси в полза на съдебния изпълнител /подробно индивидуализирани по основание и размер в обстоятелствената част на протокола- т.І.І.1/1.8/.

От остатъка в размер на 58584 лв. са предвидени за погасяване с привилегия от втори ред, на основание чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, следните

суми, описани в т.І.2 от диспозитива на протокола:

- За Община Царево- 4102,54 лв. за погасяване на вземанията за данъци за недвижими имоти и такси битови отпадъци за процесния недвижим имот;
- За ЧСИ е предвидена пропорционална такса по т.26 от ТТР ЗЧСИ в размер на 415.18 лв. с ДДС.

От остатъка в размер на 54066,28 лв. с трета по ред привилегия, на основание чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД, са предвидени за погасяване следните суми, описани в т.І.3 от диспозитива на протокола:

- 120 лв.- такси към ЧСИ по т.11, 4 и 31 от ТТР към ЗЧСИ;
- 1435,91 лв. с ДДС- такса по т.26 от ТТР ЗЧСИ, съответна на събраното вземане;
- 52510,37 лв.- за „КОЛЕКТ БГ“ ЕАД- за частично погасяване на вземането му, обезпечено с договорна ипотека.

На обявления за купувач присъединен взыскател „КОЛЕКТ БГ“ ЕАД е даден двуседмичен срок за внасяне на сумата от 7289,63 лв. за погасяване на привилегированите вземания по чл.136, ал.1, т.1 и чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД /така- т.ІІ от диспозитива на протокола за разпределение/.

В заключение, в т.ІІІ от диспозитива на протокола за извършеното разпределение е посочено, че постъпилата сума в размер на 7289,63 лв. следва да бъде разпределена по следния начин:

1/ сумата от 1216 лв.- дължими на ЧСИ авансови такси съгласно ТТР към ЗЧСИ;

2/ сумата от 1851,09 лв.- дължима на ЧСИ пропорционална такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ;

3/ сумата от 120 лв. дължима на взыскателя Община Царево за разноси, направени за изпълнението на способа, който се реализира по отношение на процесния имот;

4/ сумата от 4102,54 лв.- за вземания на взыскателя Община Царево за данъци и такси за процесния имот.

В т.ІV от диспозитива на разпределението е посочено, че предвид разпределението вземането на взыскателя „Колект БГ“ ЕАД следва да се намали с 52510,37 лв., с която се погасява частично законната лихва върху

главницата.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд приема, че жалбата срещу протокола за разпределение на сумата от 59800 лв. е основателна.

Видно от разпоредбата на чл.460 ГПК, разпределение се извършва тогава, когато събраната по изпълнителното дело е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели. Следователно, предпоставките за разпределението са следните: наличието на няколко вискатели и недостатъчност на събраните суми. По-нататък в същата разпоредба е посочен редът за извършване на разпределението- първо се отделят суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

Съгласно т.1 от ТР №2/21 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/21г. на ОСГТК на ВКС, при проверката по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение, съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. Съдът проверява служебно само дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право вискатели.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че в обжалваното разпределение не е посочен реда за удовлетворяване на притезанията.

Както и по-горе в изложението бе посочено, в т. I от диспозитива на решението /стр.629 от ИЛ/ подробно са описани всички вземания, които според ЧСИ подлежат на удовлетворяване, като за всяко от тях е посочена и привилегията, с която се ползва. Ясно е посочено и кои от тези вземания се погасяват изцяло /по т.1- вземане за 1096 лв. за такси и разноски на ЧСИ и вземане за 120 лв. на Община Царево; по т.2- вземане на Община Царево в размер на 4102,54 лв.- за данъци и такси за битови отпадъци, както 415 лв. такса за ЧСИ по т.26 от ТТТР ЗЧСИ; по т.3 - вземане в размер на 120 лв. в полза на съдебния изпълнител; 1435,91 лв.- в полза на ЧСИ- такса по т.26 ТТР ЗЧСИ/. Посочено е изрично и че последното, подлежащо на погасяване вземане, е това на вискателя „Колект БГ“ ЕАД- в размер на 52510,37 лв.- за частично погасяване на вземането, обезпечено с договорна ипотека, а в т.IV от диспозитива на разпределението е уточнено, че с тази сума се погасява

частично вземането за законна лихва върху главницата.

Неоснователно е и оплакването, че размерът на дълга е неправилно определен, тъй като не е изчислен към датата на разпределението. Видно от разбивката по пера на всяко от вземанията на вискателите, в тях са включени всички лихви за забавено плащане до момента на изготвяне на обжалваното разпределение- 30.07.2021г.

Неоснователно е оплакването, че не е посочен източникът, от който ЧСИ черпел информация за вземанията на Община Царево за местни данъци и такси. Същият е посочен в т.І.1.1/; т.І.2/ и т. І.3/ от обстоятелствената част на разпределението.

Неоснователно е и оплакването, че не е ясно как е изчислен коефициентът, послужил като база за определяне размера на сумите в отделните редове привилегии. От текста на обжалвания акт е видно, че вземанията на кредиторите, за които е посочено, че се ползват със специалните привилегии по чл.136, ал.1, т.1 и 2 ЗЗД са погасени изцяло, а вземането на ипотекарния кредитор е единственото, ползващо се с привилегията по чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД и е погасено частично с остатъка от подлежащата на разпределяне сума, поради което не е необходимо да бъде изчисляван коефициент на съразмерност съгласно чл.136, ал.3 ЗЗД и чл.460, изр.2 от ГПК.

За разлика от предходното разпределение по чл.495 ГПК /отменено от БОС/, в обжалваното понастоящем разпределение не съдържа т.IV.1 нито в обстоятелствената част, нито в диспозитива /т.IV от обстоятелствената част описва подробно вземанията на вискателя К. П., общо 5 на брой, описани по вид и размер, а т.IV от диспозитива касае погасеното вземане на „Колект БГ“ ЕАД в размер на 52510,37 лв./, поради което неоснователно е и оплакването, че не е отразено чии са вземанията, посочени в тази точка.

Неоснователно е и оплакването, че към момента на разпределението липсвала сметка за размера на дълга, съобразно изискванията на чл.79, ал.1 и ал.2 от ЗЧСИ, която представлявала предпоставка за извършването му. Такова изискване в ГПК не се съдържа и не може да бъде изведено по тълкувателен път. Изискването на чл.79, ал.1 и 2 ЗЧСИ касае изготвянето на сметка, в случай на събиране на конкретни такси, екземпляр от която се връчва на задълженото лице, като неизготвянето ѝ евентуално представлява

дисциплинарно нарушение, но не е абсолютна предпоставка за изготвянето на разпределение. В случая за платени от вискателя „Лозенец хоум 2“ ЕООД авансови такси /сумата от 120 лв. за присъединяване на вискател, изпращане по пощата на призовки, преписи и молби, както и за допълнителни такси, които разходи са конкретизирани по основание и размер/, е издадена сметка /л.309-310 ЗЧСИ/. Община Царево е заплатила разноски за оценка на имота от вещо лице- 120 лв. /л.287/, за което по делото няма данни да е издадена сметка. Няма данни да са издадени сметки и за останалите, включени в разпределението такси. Констатираните пропуски сами по себе си не дават основание за отмяна на разпределението, тъй като в обстоятелствената му част подробно са описани всички такси и разноски, техният размер, както и основанията на което се дължат, като в тази му част същото има характер на постановление за разноските, поради което страните, включително жалбоподателят, в случай, че не са били съгласни с някои от тях, са имали възможност да оспорят тяхната дължимост, обжалвайки самото разпределение.

Неоснователно е и оплакването, че неплатените от вискателя авансови такси не се ползват с привилегията по чл.136, ар.1, т.1 от ЗЗД. Този спорен в съдебната практика въпрос, понастоящем е разрешен по задължителен за всички съдилища начин с ТР №2 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/21г. на ОСГТК на ВКС. Съгласно т.3 от същото, вземанията на държавата, респ. на частния съдебен изпълнител към длъжника по принудителното изпълнение за дължимите, но незаплатени авансово от вискателя такси по изпълнителното производство, се ползват с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, когато таксите са начислени и необходими за осъществяването на конкретния изпълнителен способ, чрез който е получена подлежащата на разпределение сума. Ето защо, ирелевантно е оплакването в жалбата, че ЧСИ не е изпълнил предходното отменително решение на БОС, в което е възприето противоположното мнение.

Неоснователно е и оплакването, че не е ясно кои от разноските, посочени в разпределението се отнасят до процесния имот. Видно от т.І.1 от диспозитива на обжалваното разпределение, таксите и разноските, предвидени за удовлетворяване с първа поред привилегия /общо 1096 лв./ са подробно описани в т.І.1/.1.8. от обстоятелствената част на разпределението, като е видно, че същите касаят само таксите и разноските, дължими за

принудителния способ за конкретния имот, ползващи всички вискатели.

Вярно е, че по-нататък в обстоятелствената част на разпределението /т.І.1/1.9./ са описани и други вземания, които не касаят само конкретния изпълнителен способ и не са свързани с продаденото имущество, като например таксата от 18 лв. с ДДС по т.3 за извършени 3 бр. справки за длъжника във връзка с изпълнителното производство и определяне способ за изпълнение, ползващ всички кредитори; такса от 54 лв. с ДДС за наложени три броя запори на банкови сметки, 288 лв. с ДДС за наложена възбрана върху 16 бр. недвижими имоти на длъжника. Тези суми обаче не са включени в същинското разпределение /т.е. в диспозитива на обжалвания акт на ЧСИ/, поради което наличието им в обстоятелствената част на разпределението не е основание за отмяната му.

Основателни са обаче останалите оплаквания в жалбата.

В т. І. 2 от същинското разпределение /т.е. диспозитива/, за Община Царево е предвидена за удовлетворяване със специалната привилегия по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД общо сумата от 4102,54 лв. с ДДС, за която е посочено, че включва дължимите данъци и такса битови отпадъци за процесния недвижим имот.

Не е ясно как е формиран този общ размер, който не съответства на сбора на сумите, посочени като вземания на Община Царево в т.І.1/ от обстоятелствената част- 3728,58 лв., нито на актуалния размер на вземанията, описани в т.І.3/, съгласно справка изх.№92-01-430-001/13.07.2021г. на Община Царево /л.623 от ИД/- 3227,03 лв. Това е основание за отмяна на разпределението.

При съпоставката и с вземанията, описани в т.І.1/ може да се предположи, че част от тази сума включва всички задължения за данъци върху всички недвижими имоти на длъжника /главница 1401,05 лв./ и акцесорните вземания за лихви върху тях, както и задълженията за такса битови отпадъци за всички недвижими имоти на длъжника /1592,69 лв./ и акцесорните вземания за лихви върху тях, а не само за конкретния недвижим имот. Аналогично- при съпоставка с вземанията, описани в удостоверението на л.623 от ИД, отново може да се направи извод, че част от вземанията включват всички задължения за данъци върху всички недвижими имоти на длъжника /главница 1130,87 лв./ и акцесорните вземания за лихви върху тях-

327,61 лв., както и задълженията за такса битови отпадъци за всички недвижими имоти на длъжника /1386,09 лв./ и акцесорните вземания за лихви върху тях- 382,46 лв.

Според АУДЗ № АУ5213017629 от 23.01.2020г. /л.7 от ИД/, данъците върху процесния имот, сумата от продажбата на който се разпределя- земя в м. Рибарницата с идентификатор 44094.21.63, за 2018г. и 2019г. са общо в размер на 323,42 лв., а лихвата- 29.40 лв. Също така, според АУДЗ № АУ52130176234 от 23.01.2020г. /л.12 от ИД/, таксите за битови отпадъци върху процесния имот, сумата от продажбата на който се разпределя- земя в м. Рибарницата с идентификатор 44094.21.63, за 2018г. и 2019г. са общо в размер на 369,62 лв., а лихвата- 33,60 лв. В актуалното удостоверение вземанията на общината за отделните имоти не са индивидуализирани, а са дадени общо.

При това положение е видно, че в предвидените за удовлетворяване със специалната привилегия по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД са включени не само вземанията на Общината за конкретния недвижим имот, които се ползват с тази привилегия, а и останалите вземания на първоначалния вискател, което е основание са отмяна на разпределението.

Нещо повече, безспорно е, че в този ред са включени и вземанията за на общината за такса битови отпадъци, което също представлява основание за отмяна на разпределението.

Според задължителната съдебна практика на ВКС тези вземания не се ползват с привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД- така, т.4 от ТР №2 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/21г. на ОСГТК. Това е така, понеже публичното общинско вземане за таксата „битови отпадъци“ няма пряка връзка със собствеността върху имота и неговата стойност, а произтича от предоставянето на конкретни обществени услуги и представлява цената за тях (стойността на същите), поради което не може да попадне в приложното поле на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД и да бъде събирана от стойността на имота, предмет на публичната продажба, а се ползва с общата привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД и подлежи на предпочтително удовлетворяване от цялото имущество на длъжника, съгласно чл. 136, ал. 2 ЗЗД. Ето защо и това оплакване на жалбоподателя е основателно.

Основателно е и оплакването за неправилно определяне на таксата по т.26 от ТТР ЗЧСИ. На гърба на л.628 от ИД, в обстоятелствената част на разпределението е посочено, че пропорционалната такса по т.26 ТТР ЗЧСИ за

изпълнение на паричното вземане, определена върху общия размер на всички вземания е 62325,41 лв. с ДДС, докато изчислена на основание чл.162 ГПК от настоящия съдебен състав същата възлиза на 58587,20 лв. с ДДС, което рефлектира и върху размерите на пропорционално начислените такси за съответните подлежащи на удовлетворение вземания.

Въпреки, че липсва подобно оплакване в жалбата, настоящият съдебен състав намира, че е налице още едно основание за отмяна на разпределението- към момента на изготвянето му не е постъпила, макар да е била изискана, справка за размера на задълженията на длъжника към НАП. Такава е била депозирана по изпълнителното дело едва след изготвянето на разпределението- л.639 от ИД, като от нея не става ясно какъв е произхода на тези вземания, дали касаят конкретния недвижим имот, ползват ли се със специална привилегия по чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД /например вземания, произтичащи от концесионни възнаграждения, лихви и неустойки по концесионни договори/. Нещо повече, макар в протокола за предявяване на разпределението да е посочено, че ТД на НАП- София е уведомена за разпределението, по делото няма данни за връчена призовка /или друг вид съобщение/ на тази страна, както и на другите ТД на НАП /Бургас и Дупница/. Видно е още, че макар по делото да е налично удостоверение за наличие на задължения с дата 30.07.2021г. /л.639/, същото е било получено от ЧСИ на 5.08.21г. /печат на л.638/, поради което задълженията към Държавата не са посочени в обстоятелствената част на разпределението в актуалния им размер към датата на изготвянето му, а в този, към датата на предходното, отменено разпределение- така т.V. Тъй като държавата е присъединен по право възискател на основание чл.458 ЗЗД, ЧСИ е длъжен да изпраща съобщение до НАП за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение, като за изпълнението им съдът, пред който е обжалвано разпределението следи служебно- така т.1 от ТР №2 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/21г. на ОСГТК.

С оглед изложеното, съдът намира, че обжалваното определение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид констатираната неяснота относно размера на вземанията на Община Царево и ТД на НАП- София към момента на изготвянето на разпределението, включително кои от тях са за конкретния имот- земя в м. „Рибарницата“ с идентификатор 44094.21.63, както и непризоваването на

НАП за предявяване на разпределението, както и описаните по-горе нарушения на материалния закон от страна на ЧСИ- включване в реда на привилегированите вземания по чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД на задълженията за такса битови отпадъци на Община Царево, както и вземанията на Община Царево за данъци за останалите недвижими имоти на длъжника, а не само за този, сумата от чиято продажба се разпределя, не е възможно съдът да извърши сам разпределението след неговата отмяна, дори с помощта на вещо лице.

Това налага след отмяната на разпределението, същото да бъде върнато на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение, при съобразяване на постановките на ТР №2 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/21г. на ОСГТК и указанията, дадени в настоящото решение, включително за правилно изчисляване на таксата по т.26 от ТТР ЗЧСИ.

2. При изготвяне на второто обжалвано разпределение /л.631 от ИД/- това за сумата от 4600 лв., представляваща задатък, задържан на основание чл.493, т.1 от ЗЗД, са допуснати същите съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, посочени в т.1от настоящото изложение, поради което и този акт на ЧСИ следва да бъде отменен, а делото върнато на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протокол от 30.07.2021г. за извършено разпределение по чл.495 ГПК на парична сума от 59 800 лв., предложена за продажбата на недвижим имот- 5302/5384 кв.м. ид.ч. от ПИ с идентификатор 44094.21.63, находящ се в с.Лозенец, м. „Рибарницата”, целият с площ от 5384 кв.м.

ОТМЕНЯ протокол от 30.07.2021г. по ИД № 364/2020г. на ЧСИ Божилова, за разпределение на сумата от 4600 лв., постъпила по специалната банкова сметка на съдебния изпълнител, представляваща задатък, служещ за удовлетворение на взескателите по ИД № 364/2020г. на ЧСИ Божилова, рег.№ 800 на КЧСИ.

ВРЪЩА изпълнително дело № 364/2020г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова за извършване на нови разпределения на посочените суми, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с частна жалба пред Бургаския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____